

**Toto je posledná časť príbehu.
Prečítajte si a potom to znova
vytvorte!**

MAUGLÍ SA LÚČI

Maugli sa vzpriamyl, držiak v rukách nádobu s ohňom. Potom vystrel ramená a zívom zhromaždeným do tváre, hoci mu srdce div nepuklo od zlosti a zármutku, pretože vlci, mu nikdy nepovedali, ako veľmi ho nenávidia.

„Čušte!“ skríkol. „Ten psí brechot je celkom zbytočný. Tol'ko ráz ste mi povedali tejto noci, že som človek, hoci by som veru vďačne zostal vlkom s vami až do konca života, že cítim pravdivosť vašich slov. A tak vás nebudem viacej nazývať svojimi bratmi, ale psami, ako by vás nazýval človek. Čo urobíte a čo neurobíte, o tom vy nerozhodnete. To závisí odo mňa, a aby sme všetko jasnejšie videli, doniesol som ja, človek, tu trochu toho červeného kvieťa, ktorého sa vy, psi, tak bojíte.“

I hodil nádobu s ohňom na zem a niektoré žeravé uhličky padli na chlčky suchého machu, ktorý hneď vzplanul a celé zhromaždenie od hrôzy cúvalo pred vzmáhajúcimi sa plameňmi. Maugli strčil prichystaný suchý konár do ohňa, kým sa halúzky praskajúc nerozžiarili, a zatočil ním nad hlavami učupených vlkov.

„Dobre!“ riekol Maugli, hľadiac smutne vôkol seba. Vidím, že ste psi. Pôjdem od vás k svojmu rodu – ak je to totiž môj rod. Džungľa sa predo mnou zavrie a mne treba zabudnúť na vašu reč i na to, že som bol vo vašej družine, ale chcem byť milosrdnejší, ako ste vy. Keďže som bol okrem krvných zväzkov vašim bratom, sľubujem vám, že keď budem človekom medzi ľuďmi, neznamerám vás tak, ako ste vy mňa zradili!“ I kopol nohou do ohňa, až iskry sršali.

Ani to si nežiadam, aby ste tu ešte dlhšie sedeli, vyplazujúc jazyky, ani čo by ste boli bohvie čo, a nie len psi, ktorých ja takto rozprášim. Berte sa!“

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

**Toto je posledná časť príbehu.
Prečítajte si a potom to znova
vytvorte!**

Oheň na konci konára sa silne rozhorel a Maugli švihal konárom na pravo, na ľavo, v celom kruhu, a vlci, zavýjajúc, utekali divoko, lebo im iskry pálily kožu. Naostatok bolí tam už len: Akela, Baghíra a asi desať vlkov, ktorí sa k Mauglimu vždy verne družili.

Zrazu začalo Maugliho niečo v hrudi boľeť, ako ho ešte nikdy nebolelo, dych mu pristavilo, i nariekal, až mu tvárou prúdom slzy stekaly.

„Čo je to? Čo mi je?“ pýtal sa. „Nechce sa mi opustiť džungľu, a neviem, čo mi je. Či neumieram, Baghíra?!“

„Ale nie, braček môj. To sú iba slzy, aké prelievajú ľudia.“

Teraz už viem, že si muž a že si vyrástol z detstva. Odteraz bude ti džungľa už naozaj zavretá. Nech len padajú, Maugli. Ved' sú to iba slzy.“

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

